

לפנינו מספר פרים שנעשית בהם עבודת פר יום הכפורים איזה מהם יוצא להישרף, והעוסק בשרפתו טמא ומטמא בגדיו.

לדעת רבי אלעזר ורבי שמעון – כל הפרים שנתקיימה בהם עבודת הפר דינם שווה, וכולם יוצאים להישרף, והעוסק בשרפת כל אחד מהם טמא, ומטמא בגדיו.

ולדעת חכמים – הפר האחרון בלבד יוצא להישרף, ומטמא את העוסק בו לטמא בגדים, הואיל וגמר בו כפרה.

הוצרכו להגריל כמה פעמים איזה שער משתלח

כשם שאם נשפך דם הפר אחר כל כפרה, מביא פר אחר לכפרה שאחרי כן, כך כשנשפך דם השעיר אחר כל כפרה, מביא שער אחר בהגרלה לכפרה שאחרי כן.

כלומר אם נשפך הדם של השעיר הפנימי אחר כפרת לפני ולפנים, מביאים שני שעירים ומגריל עליהם, וזה שעלה עליו הגורל לה' נשחט, ומזה מדמו כנגד הפרוכת, וכמו כן, אם נשפך דמו אחר כפרה זו, מביאים שני שעירים אחרים, ומגריל עליהם, וזה שיצא עליו הגורל לה', נשחט, ומזה מדמו על המזבח.

וכשארע כן, והוצרכו להגריל שלוש פעמים^נ, **הכל מודים שאין משלחים לעזאזל את שלושת השעירים, כי נאמר "והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני ה' לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה" (ויקרא ט"ז י')** לומר שמשלח אותו לבדו, ולא משלח כמה שעירים. אבל נחלקו חכמים איזה מהשעירים משלח.

דף ס"ב

לדברי רב פפי משמו של רבא – משלחים לעזאזל את השעיר הראשון, כדעת רבי יוסי שאמר תמיד מצווה בראשון כפי שיתבאר בעזה"י להלן.

ולדברי רב שימי משמו של רבא – משלחים לעזאזל את השעיר האחרון, הואיל וגמר בו כפרה.

שלש קופות שבהם תורמין את הלשכה

במסכת שקלים מבואר, שכל ישראל היו מביאים בכל שנה מחצית השקל שלהם לקנות

^נ לעניין השעירים הנשחטים, מסתבר שנחלקו חכמים אם כולם נשרפים, או רק האחרון כמבואר לעיל לעניין הפרים.